

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főter 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor-
nyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
terméérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

A kassai tábla-biráknak.

— július 16.

Ez a cím csak amolyan lucus a non lucendo. Édes kevés bajom van nekem a kassai tábla-birákkal. Olyan pedig, amit itt kellene elintézni, a nyilvánosság előtt, egyáltalában nincs.

Vagyis, nem a kassai kir. tábla érdemes biráival akarok én most foglalkozni, hanem azzal az argumentummal, amely a Beöthy Ákos keddi beszédének az egyik sarkpontját alkotta, és amelynek fejtegetése során — egy közbeszólásra — azt mondta Beöthy, hogy „neki Kassán királyi táblabírák mondták, hogy: a presszió ellen nem tudnak dolgozni.“ Már tudniillik a választási presszió ellen.

Ez a kijelentés már elhangzásakor is igen zajos tiltakozásra adott alkalmat, maga az eszemenet pedig, amelynek során elhangzott, megérdemli az utólagos, nyugodtabb fejtegetést is.

Mert arról van szó, hogy Beöthy Ákos, aki ennek a képviselőháznak már megszületése óta egyik legelső harcos tagja, kiszélesítette és más ténnyel vitte át azt a vitát, melyet az engesztelhetetlen a nemzeti követelmények nevében kívánnak folytatni.

Beöthy szerint ez a küzde-

lem, amely most folyik, igazában sokkal nagyobb kérdésre vonatkozik: ez a küzdelem a felett a kérdés felett folyik, hogy rabok legyünk-e, vagy szabadok. Mert amint ő mondja, ez a helyzet azért tarthatatlan, mert vagy többnek kell lenni a szabadságból, vagy többnek kell lenni a szolgaságból!

És hogy bebizonyítsa, miként a szabadságból csakugyan nincs elege a magyarnak, megrajzol egy rendkívül sötét képet arról, hogy a választások során mennyivel kedvezőtlenebb az ellenzék helyzete, mint a kormánypárté.

Kivételesen nem voltak ugyan erőszakosak az utolsó választások, de nálunk a kormányzati apparatus oly virtuozitással van berendezve, hogy saját sulyánál fogva működik.

Ez a Beöthy egyik legfőbb tétele.

De hát megáll-e ez a tétel? Igaz-e ez? A legutolsó választások története igazolja-e ezt?

Kezdjük az elején.

Bizony az utolsó választások is erőszakosak voltak. De milyen erőszakosak! Csakhogy most már többé nem a kormánypárt erőszakoskodott, hanem az ellenzék. Függetlenségi és néppárti egyaránt, sőt a néppárti még sokkal

többször esett bele az erőszakosság bűnébe, mint a függetlenségié.

Az a bizonyos kormányzati apparatus, melynek virtuozus berendezésére Beöthy hivatkozik, az utolsó választásoknál abszolúte nem tudta a maga helyét megtalálni. Sulya nem birt egyik, vagy másik oldalra elhelyezkedni, hanem folyton ingadozott „a hártalan kétség oceanján“, akár csak a Bánk-bán lelke.

A tisztviselő teljesen tanácstalanul állott a választás forgatagában. Azt sem tudta még, hogy a saját választói joga meddig terjed, nem hogy pressziót tudott volna, vagy mert volna másokra gyakorolni. Egy-egy választói értekezletre, — egyik vagy másik jelölő gyűlésre sem mert a szegény beamter elmenni, ne hogy beleüsse fejét az új paragrafusok ki nem próbált értelmébe, vajmi ártatlanul működhetett tehát az irigyelt kormánypárt javára.

Annál élelmesebb, annál fűgőbb volt az ellenzéki korteshad! Különösen a hivatalnokok lefűlelésében fejtett ki változatos leleményességet. Ha egyiknek vagy másiknak a kalapja mellett meglátott egy kortes-talut, már vitte a villanyszikra Széll Kálmán a táviratot, hogy X. vagy Y. korteskedik, terrorizál, miért is a megsértett jog, törvény és

igazság nevében azonnal példás megtorlásban részesítendő!

És az ellenzéki terror többnyire sikerült.

A régi választások hatalmasai valósággal megrökönyödtek; szolgabíró, pénzügyigazgató, tanfelügyelő, községi jegyző ki sem merete dugni az orrát és alig mert saját maga levoksolni.

Egy teljesen megújodott, alkotmányos szellem lengett át az 1901-ki választásokon; miért is, ha már alkotmányos életünk utolsó 35 esztendejét egyszerre bíráljuk meg az egészséges parlamentáris rendszer szempontjából, ennek az évnek, az 1901-nek a határánál meg kell állni, mert más világot látunk attól visszafelé tekintve és más világot látunk azóta magunk előtt.

Az a kép, amelyet Beöthy Ákos az egész 35 esztendő történetével festett, a Széll Kálmán kormányzati idejére már nem illik rá. A történetíró pártatlanságát ennek a jellemzésnek a megírásánál már megejtette az elkeseredett ellenfél elfogultsága.

És ez az elfogultság nem illik Beöthy Ákoshoz!

Annak a harenak, amit Beöthy 1903. július 14-én hirdetett: „rabok legyünk, vagy szabadok,“ öt-hat esztendővel ezelőtt lett volna értelme, de 1903. július

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Lázban.

Miért is néztem mély tűzü szemembe...
— Ne tettem volna, akármit, csak ezt ne!

Szívtam hajad csábitó illatát...
— Oh ez az illat soha nyugtot nem hágy.

Karcsu derekad óh miért öleltem...
— Észvesztő emlék, meg is öl ez engem.

Hisz jól tudom én: nem mehetek hozzád
Hogy törhetetlen mi közöttünk a gát...

— Mért ad hát hangot ajakam a vádnak?
Nyugtot adj Isten! tévelygő szolgáltnak.

Nehogy az égből majd eszeveszettül
Villámok kérjem haragvó kezdből.
Timár Mihály.

Többet észszel, mint erővel!

— Diáksínyek. —

Irta: Guseo Ferenc.

IV.

(Folytatás és vége.)

Tehát sikerült! Attól pedig nem kellett félnem, hogy a terv romba dül! Mert jó öregemnél az egyszer kimondott sententia szent... és sérthetetlen.

Józsákát a tervnek megnyerni, circa 40 cm³ pálinkába került; de ez sem került pénzbe, mert a kamarában hordószám volt pálinka mindég.

Öregem elkészítette az utiköltséget, azon kívül vagy 30 koronát könyvekre, mert új történelmi atlasz, meg görög szótár s tudja Isten mi kellett még. Aztán lefeküdt.

Én nem tudtam aludni. Tervem illetően sikerülte egészen kihozott sordomból. — Kinosan vergődtem át az egész éjszakát, s még alig pitymálgott, már talpon voltam. — Szegény jó, — Istenben boldogult — édes anyám tricók, ingek, lábravalók, karmantyuk, kendők, stb. stb. egész halmazát hozta elő, s úgy öltöztetett, mint egy kis poljás babát!

Végre fölöltöztem! kimentem az istállóba, s Jánossal nagyot neveltünk a markunkba! Igaz, hogy nem épületes cselekedet volt, de mikor úgy szerettem volna egyszer négyesen utazni!

Valamelyik dédapám biztosan lókereskedő volt, s tőle örököltem ezt a sportszenvédelmet. De mikor oly szép a négyes fogat. Sajnos, most legfeljebb látok egyet-egyet, de nem vehetem a gyeplőt a kezembe. (A gyeplőt a feleségem tartja.) Miért? Mert lovam nincs. S miért nincs? Hát kérem alássan, ennek — Istenemre mondom — mindenki az oka, csak én nem.

Oka minden apai s anyai ágon a 133-ik izzig visszamenő minden nagy-, déd-, ük-, s tudja Isten milyen apám s anyám, mert vagyont nem hagytak rám.

Oka az osztálysorsjáték fő, al, közép s legalsó igazgatósága, fő, al s mindennemű elárusítóival egyetemben,

akik élnek ég és föld között, mert nem tudok egy főnyereményt nyerni. A többi sorsjegyekről már nem is beszélek.

S végül oka minden gazdag ember, mert nem akar rám hagyni semmit.

Vagyis oka mindenki, csak én nem. Tehetek-e én arról, hogy nekem nincs olyan pénztárcám, mint a mesebeli olajos korsó?

Érzem, hogy pechemnél fogva töröknek születtem, mert egyikünknek sincs nagyra törő terveink megvalósítására pénze. Pedig ha volna, még pedig sok! Bizony Isten mindjárt kiköveztetné az Alsó-Zsolyomkát, befödtené a patakot, s építenék egy mauzoleumot „gyilkos kezek által a patakba ölt, szép tarka kis cica, meg kutyakölykök“ részére. Ott legalább nyugodtan alhatnák siri álmukat. A mauzoleum homlokára ezt iratnám:

„Ime bizonyosság Isten előtt!
Gyilkos erőszak ölte meg őt!“

— — — alig-alig rófnai!
Szegény kicsi féreg, nem tudott megnőni!“

Végre megjött az indulás pillanata! Pénzzel, cognaccal stb. alaposan ellátva, léptem a szánkába. A bepályázás proceduráján valahogy szerencsésen átestem. Csókok, ölelések s elindultunk. A kibabolt táltosok vihogva indultak meg s a szán repült a sziporkázó havon. Jó fiuhoz illően, szépen ültem a hátsó ülésen, amíg a láthatárról eltűntünk. De amikor atyám szemei elől már elsiklottunk, akkor következett a java. János sátáni ha-

hotára fakadt, a könyvek csak úgy potyogtak szeméből! Nekem is! Atülttem az első ülésre s kezemben a gyeplőt! Alig értünk az első faluba, Jóska ott várt minket a szürkével! Hámfát, gyeplőt, esengőt mind a széna s löhere alól vett elő, keresztbe fogattam, s gyűh! mentünk mint a szél. Csak egy volt a hiba! Jósának Hanusfalváról a két lóval haza kellett menni s így Eperjesre nem mehettem volna négyesen.

De min nem segít a diákurfang?

Hanusfalvára érve, öreg postamester barátomhoz szálltam. Amint a négyest meglátta, mindjárt mondta: „Sie sind ein durchgetriebener Halunke!“ Magyarul értsd: nagyon megdicsért. Szívesen látott s hosszas kérelemre irt egy levelet atyámnak, melyben azt írta, hogy: „miután nagy a hó s a lipniki erdőben a farkasok garázdálkodnak, atyám utólagos jóváhagyása reményében, ő küldte mind a két kocsist Eperjesre, fegyvert, meg töltényeket is adott, nehogy valami kikoplalt csikasz bajt okozzon.“

Nem is lett rossz következménye a dolognak; atyám udvarias levélben megköszönte a figyelmet, s én pokoli tervemet keresztülvive, délután 1 óra 45 perckor hasonlíthatatlan grandezával hajtottam be a szép négyesen Eperjesre.

Collegáim irigykedve néztek! S én boldog voltam. Ad vocem: boldog! Milyen esekélységgel boldoggá tehető egy ember s mégis milyen kevesen vannak a boldogok!?

14-én már nem volt. És ha jól utána néz Beöthy Ákos naplójegyzeteinek, úgy bizonyosan meg fogja benne találni, hogy a kaszai királyi táblalabirák nem 1901-ben és nem azóta mondották, hogy a „presszió ellen nem tudnak dolgozni!”

Szirmay István.

UJ ROVATUNK.

A varrógép-uzsora.

II.

Ez alatt a cím alatt multkor közreadott cikkünkre *Spire Ignác* helybeli varrógép kereskedő az alábbi nyílt levél közzétételére kért fel benünket.

Készségesen eleget tettünk kérelmének és egyúttal — amire levele irányul — már is közöljük a cikk irójának, dr. *Kossuth János*nak a hozzá intézett levélre adott válaszát.

Nekünk több szavunk nincs a dologhoz. Hogy ezen a téren sok visszaélés van, az kétségtelen, és így ennek szellőztetése a sajtó részéről kötelesség.

Különben azt mondja a magyar példabeszéd: „Akinek nem subája, ne vegye magára.”

Sátoralja-Ujhely, július 14.

Tekintetes

Dr. *Kossuth János* urnak

Sátoralja-Ujhely.

A „Zemplén” e hó 11-én kelt számában megjelent „Varrógép-uzsora” című cikkére, mely ugyan általános-ságban is egy létező, a közteherviselésben résztvevő, tekintélyes üzlet-ággal foglalkozó kereskedő-osztályt mélyen sért és ugyszólván létjogosultsága ellen irányul: tisztelettel kérem engem értesíteni, hogy e cikkel kire tetszik célozni. Mert az egyes vétkieit nem szabad egy egész osztályt üldözni, arra a varrógépkereskedők egyetemére rá nem szolgált. Már pedig Uraságod a varrógépkereskedőket a zsebmetszőkkel egy kategóriába helyezi; sőt előbbieket veszedelmesebb létüket utóbbiaknál bizonyítani kívánja.

Megtörténik nálam is, hogy néhány száz vevőm között egy néhány rendkívül makacsul viselkedő, negyed-évig is fizetni mulasztó, többszöri felszólításomra rá sem hederítő vevőnél követelésemet bírói uton kell érvényesítenem, de oly esetekben a legmesszebbmenő engedékenységre vagyok mindig hajlandó alperessel szemben. Ha egyezni akar velem: az eredetiben kikötött részletfizetések folytatását szívesen elfogadom s ha a fél ellen ítéletem is van, azt csak rendkívül ritkán és csak végső esetben szoktam végrehajtani.

Ügyvédet a legkritikább esetben — ha csak nem konkrét esetről van szó — szoktam ügyfeleimmel szemben megbízni, nehogy az alperesnek fölös ügyvédi költségeket okozzak, s a készkiadásoknál egyéb költség felszámítását sohasem kérem. Amikor már azt látom, hogy a hanyag fizető felszólításaimra egyáltalán nem reagál, fizetési meghagyás kibocsátását kérem a bíróságtól; ez tulajdonképpen nálam hivatalos felszólításnál egyéb nem akar lenni, s ha a fél ellenmondással nem él, s megkezdi a fizetést: a törvényes eljárást azonnal megszüntetem, ellenkező esetben tárgyalásra kerül a dolog, de akkor sem bántom, ha tovább fizetni akarja a részleteteket.

Azután ne méltóztassék hinni, hogy a varrógépeket a gyárosoktól potom árért kapja a kereskedő, akiknek készpénzzel, vagy 6 havi váltóval kell fizetni; míg a kereskedő a kihitelezett gépek eladási-árának nagyobb része után 2—3 évig is elvár-

hat s sok esetben a gépek ellenértéke teljesen elvész.

A varrógép könnyű fizetési feltételek mellett megszerzése sok szegény családra áldásszámba vehető, amennyiben kenyérkeresetre alkalmas módhoz jut az által. Megengedem, hogy sok oly család is vásárol varrógépet, akinek arra nem nagy szüksége van; de az ne vegyen olyat, ha komoly szándéka nincs annak ellenértékét meg is fizetni.

A szegény ember kezében, ki a varrógép segítségével keresi kenyerét, az nemcsak megélhetési módot nyújt neki, hanem ahhoz is segíti, hogy a magára vállalt fizetési kötelezettségeinek eleget tehessen, föltéve, hogy a törlesztéshez becsületes szándéka van.

Kár tehát a hanyag és makacs fizetőt — a vagyontalan adósról szó sem lehet, hisz azt úgy sem lehet perelni, mert a bélyegéért is kár — martynak és a kereskedőt gazembernek feltüntetni akarni egyoldalú elítélés alapján, mert egyoldalul minden létező osztályt és intézményt lehetne kifogásolni és elítélni.

Amennyiben tekintetességedet, mint igazságszerető embert ismerem, föltételezem, hogy kérésemnek eleget fog tenni; mert általánosságban hangoztatott, sértő kifejezése által épügy én is találva érezhetem magamat, mint bármely más tisztességes kereskedő szaktársaim közül; ezt pedig csak nem kívánhatja Uraságod.

Teljes tisztelettel:

Spire Ignác,
varrógépkereskedő.

A részletfizetésre történő elárulással üzött visszaélés közismeretű manapság országoserte, cikkem tehát azok ellen volt irányítva, akik a visszaélést üzik. Tisztességes kereskedő abban a cikkben maga ellen semmi sértőt nem fog találni. Akire azonban reáillik, amit írtam s találva érzi magát, az az ő dolga. Nekem eszemagában sem volt egyes embert állítani pellengérré, annál kevesebbé a nyílt levél iróját, akiről s üzletéről idáig mit sem tudtam. Egyébiránt a nyílt levél irója nem vehette magára azt, amit írtam, mert ha — amiben kétkedni oka senkinek sem lehet — üzlete körében akként jár el, amint azt leírta, a korrekt üzletember módjára működik. Hogy a varrógép részletfizetésre való vásárolhatása tényleg sok szegény emberen segít — feltéve, hogy azt tisztos áron s elfogadható fizetési feltételek mellett szerezheti be — azt is aláírom. Ha azonban van — s amint értesültem, van — olyan fosztogató, mint akit körvonalaiban lefotografiztam, az esetben nem kétlem, hogy a nyílt levél tisztelt irója is igazat fog nekem adni.

Dr. *Kossuth János.*

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(**Helyettesítés.** Az üresedésben lévő bodrog-olaszai körjegyzőség vezetésével a tokaji járás főszolgabírája *Szabó Gyula* toleavai aljegyzőt bízta meg. Kilátás szerint a jövő hóban megtartandó választás alkalmával, *Szabó Gyula* egyhangulag lesz megválasztva körjegyzőnek.

(**Rákóczi-erkllye-kiállítás.** Kassán július hó 26-ától szeptember hó 20-áig 33% kedvezményes vasuti igazolványok kaphatók Kassán *Quirfeld János*nál (Fő-utca 51. sz.), a máv. összes menetjegyirodájában és itt helyben is a „Sátoralja-Ujhelyi Takarékpénztár”-nál.

(**Hivatalos hirdetés.** Sátoralja-Ujhely város polgármestere ezenel közhírré teszi, hogy a Csalogány-utca rendezésére vonatkozó terv és az előlegesen megtartott helyszíni szemléről felvett jegyzőkönyv, nemkülönben az igazságügyi miniszterium által beadott terv az 1890. évi I. t. e. 57. §-a alapján folyó évi július hó 17. napjának reggeli 8 órájától augusztus hó 12. napjának délutáni 2 órájáig a

városháza tanácstermében közszemlére kitétetett. Felhívom ennél fogva mindazokat, akik a bemutatott műszaki tervek és az előlegesen megtartott helyszíni szemle jegyzőkönyvében foglaltak ellen felszólalást, vagy észrevételeket beadni szándékoznak, hogy ebbeli beadványukat írásban a közszemlére való kitétel ideje alatt beadják. Sátoralja-Ujhely, 1903. évi július hó 14-én. *Székely Elek,* polgármester.

HIREK.

Páricsy Péter.

— július 16.

A bodrogközi gazdák nesterát kísértük ki hétfőn a szomatori temetőbe: Péter bácsit, egyikét azoknak az embereknek, akiről mindenkinek csak egyetlenegy véleménye van, az, hogy igaz ember volt.

Tipikus alakja a magyar embernek, tipikus alakja a régi magyar gazda-tisztnek és tipikus alakja egy értékes embernek az emberi élet minden vonatkozásaiban, ahol a becsület a munka és a tisztesség adják meg. És az ő élete biztató tanulság mindenkinek, hogy a boldogulás, a közbeesülés és a kivállóság a legszerényebbnek látszó munkakörben is elérhető, csak két kézzel kell a dologhoz fogni, csak ki kell tartani a felősmert hivatás mesgyéi között, s az életbölcesség azon egyszerű szabályához kell ragaszkodni: hogyha meg akarunk becsülni, mi is becsüljünk meg mindenkit, aki arra érdemes. Mert az élet visszaadja azt, amit munkában és erkölcsi értékben befektettünk. És esakis azt adja vissza.

Övéinek tiszteletteljes szeretete meghatóan nyilatkozott meg abban a mély gyászban, amelylyel ravatalát körülvették. A jó apa áldó kezének árnya mintha utoljára vonult volna át gyermekei s unokái fölött azzal a biztatással, hogy a szeretet halhatatlan, hogy az ő példája adjon emlékének maradandóságot a családi összetartás ápolásában. De volt egy megható vonása annak a temetésnek. Mikor a ravatalt körülálló föld népének aprajánja könnyezett. Ezt az elősmertést csak a jó embernek adják meg. A paraszt ember könyve igazi gyöngyszem egy érdemes élet végét megtisztelő emlékkoszoruban.

Példás jó gazda volt. Ösmereteit abból a nagy nyitott könyvből merítette, amelynek egyik lapja a természet, a másik a tapasztalás. Mindent a maga idejében, mindent jól végezni. Ninesen kis dolog, a gazdának mindent látni kell. A gondosság nem szünetelhet soha. Es hullatta veritékét egy életen át a barázdába a puritán egyszerűség ama közismeretű tételeinek szemmel-tartása mellett, s az a fáradság nem szükkölködött áldás nélkül. A divatos, ujszerű gazdálkodás nem volt kedvére. Es nem azért, mintha kora elhagyta volna. Hanem azért, mert azt a földet, amelyet ő szántott, vetett: egy munkás életen át ő ösmerte jól, sőt a legjobban, a hosszú tapasztalás adta tudás önérzete tiltakozott benne minden neologizál szemben, ami kipróbálva nem volt. Egyszer a rendelkezés szerint cukorrépat ültetett. Nem volt innyére az öregnek, mivelhogy a sok kapálás miatt egyéb dolgot nem tudta a szokott pontossággal elvégezni. A répa azonban igen szép volt, s mikor a földes ur elősmertéssel említette az új termény sikerét — az öreg levette a kalapját s ósz hajára mutatott — „kegyelmes uram — szólt — ime ettől a szép cukorrépatól őszült meg ennyire az én hajam.” Es cukorrépa helyett továbbra is a legacélosabb búzát produkálta Szomotor.

A nagy időkben karddal ált helyt magáért, *Boeckay-huszár* volt, aminek Hajdu-Böszörménybe csapott föl. Sok

évvel később — amikor már Szomotor lakott — egy magas rangú tábornokkal került szembe, aki igen szerette a szép lovat. Lóruál lévén szó, az öreg beszéd közben elejtette, hogy katoná volt. Hol szolgált? — kérde a tábornok. A *Boeckay-huszároknál*. Akkor Nagyváradon tették le a fegyvert ugyebár? — válaszolt a tábornok. En nem, — szólt az öreg nagy büszkén — mert én hazá jöttem lovastól, kardostól, mindenestől. Ugyebár szent a béke közöttünk? — tréfálkozik tovább a tábornok. En nem haragudtam csak a németre, de azzal nem is békülök ki soha.

A mult évi február havában ünnepelte negyven évi szolgálati idejét, amikor is a nem mindennapi jubileumról értesült földes-ura remek művü ezüst-serleggel és egy meleg hangu levéllel tüntette ki. A gyöngéd figyelem könyekig meghatótta a jó öreget, s mikor a serleget a nemes szívü főur egészségére felemelte, boldog meglepéssel pillantott vissza tisztos multjára, amelyben a magyar urak emelkedett gondolkozásu egész generációját szolgálhatta.

Aldás emlékére, aminő áldásos volt egész becsülettel megfutott élet-pályája!

x-y.

— **Személyi hír.** Gróf *Lónyay Elemér* és neje *Stefánia* kir. főhercegnő e napokban utaztak Svájcba a *szent-móriczdorfi kies fürdőbe*. A grófi pár csak szeptemberben tér vissza a bodrog-olasz kastélyba, ahol szüret utánig marad és onnét télire Budapestre megy.

— **Kinevezés.** A sátoralja-Ujhelyi pénzügyigazgatóság *Pirigyi István* a király-helmezi adóhivatalhoz ideiglenes minőségü díjas gyakornokká nevezte ki.

— **Megbízás.** A földmivelségi miniszter *Nyomárkay Frigyes* ladmóczy lakost Zemplénvármegye sátoralja-Ujhelyi járására nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bízta meg.

— **Szabadságon.** *Székely Elek* polgármester mátlól kezdve hat heti szabadságon van. Szabadságidejét szabóvármegyei birtokán, Nyirbogdányban tölti. A hivatalt távollétében helyettese, ifj. *Meczner Gyula* árvaszéki ülnök vezeti.

— **Halálozás.** *Páricsy Péter*, Br. *Jósika* Samu szomatori uradalmának számtartója, folyó hó 11-én életének 74-ik és tevékeny működésének 41-ik évében hosszú szenvedés után elhunyt. Földi részei f. hó 13-án d. u. 3 és fél órakor tetettek az ev. ref. egyház szertartásai szerint a szomatori sírkertben örök nyugalomra.

— **Általányvilágítás magánházak és üzletek számára.** Lapunk egyik számában megemlékeztünk arról a reformról, melyet a helybeli villanygyár igazgatósága életbe akar lépíteni, t. i. az általányvilágítást. Ennek előfizetési rendszere a következő lenne: az általányvilágítás számára egy külön vezeték lesz létesítve, mely egy a magánlakásokban, mint üzletekben következő időben fog áram alatt állani: január és februárban este 4^{1/2} órától 10-ig, márciusban este 5—10-ig, áprilisban este 6—10-ig, májusban este 7—10-ig, június és júliusban este 7^{1/2}—10-ig, augusztusban este 7—10-ig, szeptemberben este 6—10-ig, november és decemberben este 4^{1/2}—10-ig és reggel 6 órától virradtig. Egy-egy utcában a vezeték persze csak akkor fog létesíteni, ha a megfelelő fogyasztás több bejelentés által biztosítva lesz. Az általányvilágításnál izólámpánként a bevallott zárási idők szerint különböző, de mindenképpen nagyon alacsony díjtételek vannak felszámítva. Kívánatos, hogy a célszerű, fontos újítás minél előbb megvalósuljon.

— **Gyilkos anya.** Egy bünös aszszonyt kísérték be minap a fegyveres örök a helybeli fogházba. *Fegler Mária* tiszaluczi lakos, dohányos meg-

ólte ujszülött gyermekét. A fiatal nő, midőn közel volt a lebetegedéshez, atyjától való félelmében és a szegény elől egy sertésólban huzódott meg, ahol gyermekének csakhamar életet adott. Mikor a fiatal anya kissé magához tért, ártatlan csecsemőjét a sertésólban elásta. A végzet azonban úgy rendelkezett, hogy a bűnös anya szörnyű tette napvilágra kerüljön. Megtudták, hogy Fegler Mária anyává lett és ujszülött gyermekét elásta. Nyomban a sertésólba siettek és a csecsemőt még élve napvilágra hozták. Harmadnapra az apróság meghalt. Keresték, kutatták az okát és csakhamar rájöttek, hogy a gyermek fején ütések nyomai láthatók. Mikor az anyát e miatt kérdőre vonták, azt felelte, hogy a patkányok rágták össze. A törvényszék részéről megejtett orvosi vizsgálat azonban megállapította, hogy a kis gyermek fején látható zúzódások tompa eszköz nyomai. Az elvetemült asszony mindenáron szabadulni akart gyermekétől, azért ölte meg ártatlan csecsemőjét. A csendőrség azután a gyilkos anyát letartóztatta és a helybeli kir. törvényszék fogházába kísérte. A gyilkosság érthető fölháborodást keltett Tisza-Lucson, különösen a Hevesvármegyéből oda szakadt dohányosok körében.

Komjáthy János Ungvárott. Vett értesülés szerint az ungváriak Komjáthy János kassai színigazgatót hívták meg az ungvári arénába egy hathetes színi színpadra. Komjáthy János a meghívást elfogadta és augusztus 1-én megkezdte a másfélhónapos szezon Ungváron.

Öngyilkosság. Ez éjjel revolver-lövés zaja riasztotta fel álmukból a Felső-Zsolyomka lakóit. Balogh Gyula mézárósság, atyja lakásának udvarán egy golyót röpitett fejébe. Ejjel elment atyja lakására, hogy vele bizonyos családi differenciákat kiegyenlítsen. Mikor atyja kérdőre vonta, miért háborgatja éjjel, Balogh azt felelte, hogy leszámolni jött, majd a következő percben elsütötte revolverét. A mézárósság atyja előbb abban a hiedelemben, hogy fia reá lött, beesapta maga után az ajtót és szobájába menekült. Később azonban feltűnt fia elmaradása és a kíváncsiságtól üzetve, az udvarra ment, a hol szerencsétlen fiát vértócsában fetrengve találta. Nyomban orvosért siettek. Kevés idő múlva előjött dr. Stern Armin városi orvos, aki megállapította, hogy az öngyilkosságot megkísérlett fiatal ember egy 6 lövetű forgópisztolylyal állta alá lött. A golyó az állon és szájon keresztül a fejbe furdott. Az orvos azután a kórházba szállította a mézárósságot, akinek sebe súlyos természetű ugyan, de nem életveszélyes.

Mikor a táncos alszik. A legutóbbi táncmulatságon történt. S. F. fiatal barátunk annak rendje és módja szerint kiöltözött és hetyke léptekkel vonult a tánchelyiségbe, ahol a kipirolt arcú lányok táncosaikkal vígan jártak a csárdást. Egy gondolat és fiatal barátunk a következő percben ideálját gyöngéden átélve, már ott rezgett a táncoló párok sűrű tömelegében. Ugy jártak a lábai, mintha dróton ráncigálták volna. Már egy óránál tovább húzta a cigány, de ő fáradhatatlanul kitartott. Fiatal barátunk azután ezt a jó szokást megtartotta emberül egészen a szünóráig. Szünóra alatt, mikor a táncot abbahagyta, érezte meg, hogy gyöngye lábait megragadták a szolgálatot egyrészt a folytonos táncolás, másrészt a borral telt pohár gyakori kezelése miatt. Ülőhelyet keresett, de nem talált. Így azután kénytelen volt jobb és alkalmasabb hely hiányában a kuglizó végében letelepedni. Alig helyezkedett el, fiatal barátunkat — elég korán — elfogta a buzdóság és elaludt. A következő percben messze hallható hortyogással jelezte, hogy a szünóra alatt sziesztát tart. Erre a szokatlan hangra figyelmeztetés lett valami enyveskező gézengúz és észrevétlenül odasimult Ábrahám kebelén alvó barátunkhoz. Az

ismeretlen ur volt annyira figyelmes, hogy nem költötte föl táncosunkat édes álmából, ahelyett azonban emlékül elvitte ifju barátunk óráját láncostul együtt. Mikor az órájától megfosztott, alvó táncos fölébredt és óráján utána akart nézni, letelt-e már a szünóra ideje, hűledezve vette észre, hogy az óra lábát kapott. Fiatal barátunk azután megnyúlt ábrázattal távozott a mulatság színhelyéről és másnap följelentést tett a rendőrségnek az ismeretlen tettes ellen. Egyben megfogadta, hogy táncmulatságra egyhamar el nem megy és a szünórát máskor nem fogja átaludni.

Táncmulatság Mádón. F. hó 12-én a mádi iparos-ifjuság jól sikerült nyári táncmulatságot rendezett a Lóvy-féle szálloda ez alkalomra izlősesen decorált tánctermében. A mulatságon jelen volt az intelligens közönség is s kitartó jó kedvvel folyt a mulatozás a hajnali órákig. A négyest mintegy 40 pár táncolta. A tiszta jóvedelem a szegény gyermekek felruházására fordított. Valóban dícséret illeti a rendezőseget a példás rend s előzékeny fogadtatásért. Mily jóleső is volt constatalni, hogy az intelligencia végtére belátja annak szükségességét, hogy kell az iparos osztályt is támogatni a nála megfogamzott nemes eszme sikerre vezetésében.

Himlőoltás. A rendőrkapitányi hivatal egyik szobájában még mindig tart a himlőoltás. Minthogy azonban sok szülő még máig sem oltatta be gyermekét, az érdekelteket ez uton is felhívjuk, hogy himlőoltásra kötelese gyermekeiket minden szerdán és vasárnap délután 2 órától 4 óráig a rendőrkapitányi hivatalba hozni el nem mulasztva, ahol dr. Stern Armin városi orvos eszközöli a himlőoltást.

Egy örült vérengzése. Véres eset tartja izgalomban Nagymihály város lakosságát. Mudi János deregnői lakos, aki a nagymihályi kórházban volt ápolás alatt, heveny-örültségi rohamában egy nagy zseb-késsel három embert megszúr. Kettő súlyos sérülést szenvedett, egyikök pedig nyomban szörnyet halt. Előbb Grosser Róza ápolónőt szúrta meg, majd megsebesítette az ápolónő segítségére siető Bosesinszky Jánosnét, akit homlokán szúrta. A vérengzés látára Szumávi Vaszily kórházi szolga sietett az örült embert megfékezni, de vesztére, mert Mudi János tajtékoz dülhelt neki rontott és úgy szíven szúrta, hogy a szerencsétlen szolga holtan rogyott össze. Mikor már senkit nem látott maga előtt, kezében a véres késsel a kórház kertjébe futott, ahol már a csendőrök igyekeztek őt ártalmatlanná tenni. Akkor hirtelen felemelte karját s a kést saját nyakába döfte. Még többször akart magába szúrni, de a csendőrök hirtelen lefogták. Az iszonyu vérengzés híre villámsebességgel terjedt el a kis városban és óriási izgalmat keltett. Ha az örültet a csendőrök a kertben le nem fogják, még több ember eshetett volna öldöklésének áldozatául.

Iskola-szentelés. Orosz-Volován, Felső-Zemplén e kis községének földesura, Hadik-Barkóczy Endre gr. olyan iskolát építtetett, amely díszére válhatnék nem egy tehetős alföldi községnek. — Az iskola ünnepélyes felszentelése Ker. sz. János szül. ünnepén történt meg. E napon buesu is volt Orosz-Volován. A fölszentelésen résztvett Lyahovics Bazil kálna-rosztokai, Zloczky Mihály koloniceai lelkész, Szemán István tan.-kép. tanár, Moók Endre ladoméri lelkész és végül a fiók-község lelkésze, Legeza Irén. A díszes iskola Legeza Irén lelkész buzgó s fáradságot nem ismerő tevékenységének az eredménye. Hadik-Barkóczy Endre gróf 2000 koronát erő beltelket és faanyagot adott az iskolához. Beregszászy István Zemplénnérmegye buzgó és lelkes tanfelügyelője pedig látva, hogy anyagi támogatás nélkül az iskola befejezhető nem lesz, 400 koronát eszközölt ki a vármegyei közművelődési pénztárból. — A fölszentelési ünnepélyre

tömérdek nép jött össze a szomszéd községből. A fölszentelést Legeza Irén lelkész vendégszerető házában dús lakoma követte.

Elevenen eltemetve. Kassai és Peremiczky földmunkások, amint Tolesván a Schönfeld Ede pinejét ásták, a föld rájuk szakadt s maga alá temette. A holttesteket nagy erőfeszítés mellett csak másnap sikerült kiszabadítani a föld mélyéből. Kassai hat apró gyermeket hagyott hátra. Temetésök az egész város nagy részvétele mellett ment végbe.

Iskolaszék. A bodrog-zsadányi közös iskolaszék a miniszteriumnak új rendeletéhez képest e napon megalakult. Ez alkalomra megválasztottak: díszelnökké: gróf Lónyay Elemér es. és kir. kamarás; elnökké: Neuwirth Béla urad. tisztartó; alelnökké: Mitró György bodrog-olaszii lelkész.

Rablás. Szegi-Long községet az elmúlt néten egy hat kocsiból álló sátoros cigány-karaván fényes nappal megtámadta és a kamarákból az élelmiszereket elrabolta. A rabló-karaván csak akkor hagyta el a falut, mikor a szőlőhegyről megérkezett két hegyőr közéjük lött, s közülök nehányat megsebesített.

Uj iskola. A bodrog-olaszii gör. kath. hitközség belátta, hogy rozszant iskolája nem felel meg a köz-kiváncsalomnak, most egy, a közélnek megfelelő iskolát állított, amely szent rendeltetésének már szeptember hónapban át lesz adva.

Tanulmány-út. A munkácsi, ungvári és beregszászyi főgimnáziumok tanulói és tanárai, akik Budapesten át: Fiume, Póla, Adelsberg, Buccari, Seiza, Martin, Portore és Abázia tengerparti vidékek megtekintésére voltak, nyolc napi tanulmányi utjokról már hazatértek. A tanuló ifjuságot mindenütt szívélyesen fogadták.

Deák kisasszony. Egy beregszászyi hetedik osztályu gymnazista fogadott, hogy Miskolezsig és vissza női ruhában teszi meg az utat. A kisasszony-ruhába bujtatótt fiatal ember a csapi állomásig minden feltűnés nélkül megérkezett, sőt utközben néhány buksi deákkal udvarolatott is magának, de itten a főkalauz észre vette, hogy a fátylon át széles pelyhedzett arc emelkedik ki, a tunikás szoknya alól pedig pantalló nadrág kandikál, arról tehát jelentést tett az állomási főnel, aki nyomban az új helyi állomásra táviratozott, ahol az álkisasszonyt letartóztatták és őt a szerelmes női ruhától megfosztva, 10 korona megbírságolás mellett vissza küldték a szüleikhez.

Becses a tanító pálya. Mig a tanítók silányul voltak díjazva, az ifjak idegenkedtek a képzőbe lépni, de amióta a fizetések emeltettek, azóta a képezdek alig képesek befogadni a tanító-jelölteket. Példa erre a sárospataki állami tanítóképző-intézet, ahová az első osztályba 35 helyett 75 négy és öt osztályt teljesen végzett ifju jelentkezett a felvételre. A kir. tanfelügyelő közbenjárására a miniszterium az első osztályt párhuzamosítani fogja.

Egy önműködő zongorát (automata) boesájt áruba Udvardi Szaniszló zongora-tanár Sátoraljaúj helyében, mely 16 kiváló szép darabot játszik. — A zongora egyelőre saját lakásán tekinthető meg.

IRODALOM.

A nép olvasmánya.

— július 16.

Ideje már, hogy a nép izlésének csinosodása, művelődésének fejlesztése érdekében hatalmas akcióval, erős elhatározással lépünk a porondra. Ne legyen az irodalom csak a magassabb, a kiváltságos osztály szolgálatában, hanem hassunk oda, hogy tözsgyökeres, zamatos nyelvezetű íróink helyet foglaljanak az alsóbb néposztály asztalain is és kizorítsák a mind félelmetesebb arányban szaporodó ponyvatermékeket.

Hiszen bővelkedünk olyan írókban, akik ismerik a nép lelkét s a kik hivatva volnának, működésükkel nemesíteni, csiszolni a nép megromlott izlését és megtörni, megsemmisíteni azt a vonzó erőt, melyet a ponyvaregények az alsóbb néposztály lelkületére gyakorolnak.

Népünk vajmi kevéssé ismeri a modern és még kevésbé a régebbi irodalmat. Az egy Petőfit kivéve, többi költőink mind vagy teljesen ismeretlenek, vagy csak hogy éppen híroket hallották. Kit okoljunk ezért? A népet nem. Hiszen — sajnos — schol a kontinensen nincsenek olyan áldatlan könyvvizonyok mint nálunk. Klasszikusainkat csakis módos ember szerezheti meg, mert azok méregdrágák, vásárlásukra a szegényebb sorsu még csak gondolni se mer. Igaz, hogy a hiányt pótolni igyekeznek az olcsó könyvvállalatok, de a nép izlése már annyira félre van vezetve, annyira leterít a helyes ösvényről, hogy saját jószántából már kezébe se veszi ezeket a könyveket.

Mikor még ez olcsó kötetek hiányoztak, alig volt könyv, mely a nép olvasási vágyát kielégítette volna. És ezt a sivár helyzetet aknázták ki megbocsáthatatlan haszonleséssel a ponyvairodalom kufarjai, hogy borzalmas történetekkel metélyezzék meg a nép fejletlen izlését.

Potom áron eladott füzetekkel kerítették hatalmukba a tömeget, a mely mohó falánksággal szivta be azokat a poshadt, minden erkölcsi alapot nélkülöző történeteket. És abban a lázas kíváncsiságban, a melyikkel az egyik füzetet a másik után vásárolta, nem is vette észre, hogy lassanként mind nagyobb és nagyobb összegeket költött e léha, üres olvasmányra, a mely aláasta, megingatta, egész erkölcsi nézetét.

Mennyi egyensúlyát veszített lelkületnek, mennyi bűnnek volt eredendő forrása, mennyi szunnyadozó, vétkes hajlam élesztője a ponyvairodalom! Mert ha egyszer egy ilyen műveletlen, csiszolatlan lélekbe bevette magát, ott folytatta akmunkáját mindaddig, míg ez az irtózatos világ teljesen hatalmába nem ejtette; s hamarosan bekövetkezett a hatás, mely minden elképzelhető, csak éppen nem jó volt.

Az irodalomnak ez ellen a beteges irány ellen fel kell venni a harcot és megsemmisítve, lehetetlenné ténve azt, meg kell javítania az alsóbb néposztály megromlott izlését. Író és kiadó kölcsönös buzgalommal vállvetve működjenek közre a cél elérésében.

Régebbi és élő nemzeti íróink műveiből, mint például Jósika, Jókai, Gardonyi, Tömörkény, Pósa és sok más munkáiból állítsanak össze ilyen füzetes kiadásokat, a melyeket házról-házra terjeszsenek. Ne hasonlósó, de hazafiai önzetlenség vezérelje ezt a magasztos, dicséretreméltó vállalkozást.

A nép fogékony és hamar fölismeri azt a nagy külföldiséget, mely a két olvasmány közt fennáll, izlésc és gondolkodása nemesedni fog s önérettel fordul majd el attól a beteges iránytól, a mely olyan sokáig uralkodott rajta.

Elég nagy hiba volt a népet eddig is ily tekintetben elhanyagolni, mert a nép ílyetén nevelésének elmulasztása hatalmas vád ellenünk.

Nagy feladat vár a népies irodalomra: visszaszerezni az elvesztett olvasóközönséget, megjavítani műizlését és meggátolni a ponyvairodalom terjedését. Nagy misszió ez, de csüggedetlen lelkesedéssel, ernyedetlen buzgalommal siker koronázza majd a bátor harcosokat.

A költő a nép prófétája, neki is teni küldetése a népet oktatni: a szépre, a jóra és az igazra! ... t.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

K. A. Rad. Köszönjük. E számról lekészt, jövő szám hozza.

K. P. B.-Zsadány. Köszönjük, mind bejöttek.

Nem közölhető. Serennius. (roge.)

Kiadótulajdonos: Éblert Gyula.

Hirdetmény.

A t. cz. közönség tudomására hozatik, hogy alulírott intézet földbirtokokra és S.-A.-Ujhelyben lévő házakra 10—50 évig terjedő

Törlesztéses kölcsönöket

eszközöl.

A feltételekre vonatkozó bővebb felvilágosítással szolgál a

S.-A.-Ujhelyi Népbank mint Takarékpénztár.

Tanuló

felvétetik a „Zemplén“ könyvnyomdájában.

Zemplén vármegye közigazgatási bizottságától.

2287 kb./1903. szám.

Hirdetmény.

A m. kir. kereskedelemügyi miniszter úr folyó évi június hó 9-én 34774. szám alatt kelt intézkedéssel a tőke—terebes—varannói helyi érdekű vasút engedélyesének eléje terjesztett kérelme folytán az említett vasút czéljaira Miglész és Véese község határában szükséges földterületekre nézve a törvényes kisajátítási eljárást az 1881. évi XLI. t. cz. 32. §-a értelmében elrendelve, a vasút építési munkálatainak közérdekű sürgősségére való tekintettel az 1881. évi XLI. t. cz. 45. §-a alapján egyidejűleg engedélyt adott arra is, hogy a jogerőjűleg megállapított kisajátítási tervbe felvett területeken az építési munkálatok a kártalanítási eljárás előtt s a tulajdonosok beleegyezése nélkül is megkezdhetők az esetben, ha a most idézett törvény szakasz a. és b. pontjaiban előírt rendelkezéseknek mindenben pontosan elég lesz téve.

Szemelölt tartásával az 1881. évi XLI. t. cz. 33. és következő §§-aiban foglaltaknak, a vármegye közigazgatási bizottsága a tárgyalások vezetésére kebeléből Dr. Molnár Béla elnökből és Bessenyei István és Reviczky Imre törvényhatósági bizottsági tagokból álló bizottságot küldöm ki, s felkérem előbb nevezett bizottsági tag urakat, hogy e megbízást elvállalni sziveskedjenek. Jegyzőkönyvvezetőül Fejér Elemér központi közigazgatási gyakornok rendeltem ki. Hatáskörét fogja képezni a kiküldött bizottságnak: határozni mindazon igények és észrevételek felett, melyeket a felek az 1881. évi XLI. t. cz. I. fejezete alapján nemalán emelnek.

Ezek előre boesítása után Véese és Miglész községek előjárásainak a véesei körjegyző útján meghagyatik, hogy a jelen hirdetéssel egyidejűleg kiadott tervek s egyéni kimutatások 1—1 példányát a községhezánál 15 napon át és pedig folyó évi s hó 12-ik napjától 26-ik napjáig bezárólag közszemlére tegyék ki s erről és a tárgyalás idejéről az érdekelt feleket, a helyi szokáshoz képest haladéknélküli értesítsék.

A közszemlére való kitétel községi bizonylattal igazolandó s a felek szabályszerű kiértesítésének megtörténte a tárgyalás alkalmával szintén igazolandó lesz.

A tárgyalás határidejéül Véésére és folytatólag Miglészre folyó év és hó 27. (huszonhetedik) és következő napjai tűzettek ki azzal, hogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekeltel közül senki meg nem jelen.

Végül felhivatik engedélyes, hogy jelen hirdetményt a „Budapesti Közlöny“ hivatalos hírlapban egy ízben, a Sátoralja-Ujhelyben szerkesztett „Zemplén“ hírlapban három ízben tegye közhírré s e lappéldányokat a tárgyalás alkalmával a bizottságnak mutassa be.

Miről:

Dr. Molnár Béla gálszécsi
Bessenyei István miglészzi
Reviczky Imre bánóczyi lakosok térti vevény mellett,
Fehér Elemér közigazgatási gyakornok a visszamaradt iratok kiadásával,
a gálszécsi járás főszolgabírája
Véese és Miglész községek előjárásai a véesei körjegyző útján,
Pallós Ignác mint a Töketeres—Gálszécs—Varannói h. é. vasút építési vállalata engedélyes Budapesten (V. ker. Lipót körút 3.) tértivevény-mellett,
s az összes érdekeltel Véese és Miglész községek előjárásai útján értesítettnek.

S.-A.-Ujhely, 1903. évi július hó 8-án.

Főispán akadályozva:

Dókus Gyula,
alispán,

mint a közig. biz. h. elnöke.

Sátoralja-Ujhely nyom atott a „Zemplén“ könyvnyomató intézetében.

21. eln./903.

Pályázati hirdetmény.

Mád város a piac téren építendő körülbelül 40,000 koronával előirányzott szálló- és vendéglői épületre pályázatot nyit. Vállalkozók felkéretnek, miszerint 1000 korona bántpénzzel felszerelt pályázatukat augusztus hó 15-ig Mád város előjáróságához nyujtsák be.

A pályázati feltételek a városházánál megtekinthetők.

Mád, 1903. július hó 9.

Máriássy Ödön,

kiküldött bizottsági elnök.

Utánnomás nem díjazatik.

A FÜZŐK PÓTLÓJA

Tökéletesíti a testalkatot, teljes kényelmet ad, nem gátolja a fejlődést.

Nincs meg benne azon hátrány, mint a fűzőkben, a Platinum pálcák eltávolítható s könnyen mosható.

Angol patent, orvosi tekintélyek legmelegebben ajánlják. Színek: fehér, szürke és drap. Megrendelésnél a Schluszbőség mérvadó. Ara 10 kor. Egyedüli főraktár Felső-Magyarországon csak nálam.

Egyszermind ajánlom saját gyártmányu keztyűimet, glacie, óz, szarvasbőr, valamint szövött nyári keztyűk a legolcsóbbtól a lehető legfinomabbig, dus választékban raktáron tartom.

Mindennemü kötszerek, orvosi műszerek, betegápolási cikkek és gummi áruk.

Valódi párisi különlegességek titoktartás mellett

Blumberg S. E., Kassa,
keztüis és műkötszerész.

A vidéki n. é. közönséget saját érdekében kérem, esotleges szives megkereséseiket pontosan nevemre Stark Mátyás ezimezni.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállalok.

Vasuton való költöztetésnél a butorköcsi használata díjmentes.

Vendéglősök és kávéháztulajdonosok figyelmébe.

Egy önműködő zongora

(Automata),

mely 16 kiváló táncz és egyéb darabokat meglepő precizitással játszik és a mely a hallgatóságának nagy élvezetet nyujt, a tulajdonosnak pedig szép jövedelmet szerez, jutányos áron eladó, vagy bérbe adó Udvardi Szaniszlónál Sátoralja-Ujhelyben, Dr. Szepessy-féle ház.

1019/1903. végr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alóírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósig 1903. évi V. II. 353/1. számú végzése következtében hivatalból képviselt G. H. Mumm és társa javára Markovics Gyula saujhelyi lakos ellen 203 K. 60 fill. s járulékaik erejéig 1903. évi június hó 12. én foganatosított kielégítési végrehajtást utján felülfoglalt és 2481 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: kávéházi és vendéglői felszerelés nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósig 1903. évi V. II. 353.2. sz. végzése folytán 203 korona 60 fillér tők. követelés, ennek 1903. évi márczius hó 24. napjától járó 6% kamatai 1/10% váltódíj és eddig összesen 39 K. 34 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig saujhelyben végrehajtást szenvedett üzlet-helyiségében leendő eszközökre 1903. évi július hó 20-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Saujhely, 1903. évi július hó 3.

Fejér Zoltán,
kir. bir. végrehajtó.

Bérbeadás.

A berettői gazdaság bérbeadó jó forgalmú helyen egy italmérési koresma helyiséget, szoba, pincze, konyha, kamara, istálló, kert és fogyasztási jövedelemmel, 1904. január 1-ső napjától kezdődőleg.

A föltételek megtudhatók a gazdasági irodában.

Kazinczy Arthúr földbirtokos birtokkezelősége.

Berettőn (Zemplén megye.) Posta és vasúti állomás Bánóczy.